

Nuorten Osasto

SAULT STE MARIE, ONT. CAN.

Kirjoitan tämän nuorten osastoon että siihenkin tulee jotain. Tänne Canadian Soohon on perustettu Nuorisosasto ja sen avajaisjuhlat oli t.k. 12 p:nä ja ne onnistuivat koko hyvin Väkeä oli saapunut koko paljon huonosta ajasta huolimatta Ensimmäinen suoritettiin muu ohjelma ja sitten näyteltiin 2:ksi näytöksinen näytelmä nimeltä "Ihmäillä" ja sen jälkeen hie-roittin vähän lattiaa. Haalin perällä oli punainen vaate, jossa oli tunnusanat: "Nuorison on tulevaisuus", joka teki innostavan vaikutuksen yleisöön. Nuorisosastossa on nyt noin neljäkymmentä jäsentä ja se toimii S. S. Osaston alaosastona.

Täällä on pidetty työttömien työläisten kokouksia ollen niissä osanottajia kaikista kansallisuuksista täällä Suomessa, suurin osa on ollut englanninkielisiä, ukrainalaisia, suomalaisia ja italialaisia. Näissä kokouksissa on tullut esille miten paljon on puutetta ja kurjuutta täällä meidän va-paassa Canadassa, samalla aikaa kun loiseläjät elävät yltäkylläisyydessä. Eräs ukrainalainen toveri sanoi, että "jos hän ei saa työtä hyvin pian, niin on hän pakotettu ottamaan sieltä mis-sä sitä on liikaa, sillä näkkään hän ei-ikä hänen perhe halua kuolla niin kau-an, kun ruokaa on toisilla liikaa." Ko-kouksissa on hyväksytty, että kau-pungin on laitettava jonkunlaisia hä-täaputoita talveksi. Toivoisin, että työttömien kokouksia pidettäisiin jat-kuvasti sillä siellä joutuvat ne ajat-telemaan heidän omasta asemasta tässä nykyisessä yhteiskunnassa ja kun ne huomaa, että heidän on joko kuoltava näkkään tai taisteltava, niin ne rupeavat liikehtimään ja silloin kun työn jättäminen lähtee liikkeelle ei sitä voi mikään estää. Toveri ter-vehdyksellä:

Nuori Proletaari.

FORT BRAGG, CALIFORNIA.

Tervehdys taas täältäkin päin Tove-rittaren lukijoille. Nyt on taas ollut pitemmän aikaa, kun ei ole tullut kir-joitettua.

Meidän nuorisoliittomme on taannut nukahtaa. Siihen on osaksi syytä se-kin, että meidän nykyinen johtaja ei voi päästä kokouksiin työssänsä takia, hänellä kuin ei ole vapaa päivää muu-loin kuin sunnuntaija ja silloin on hä-nellä hommaa osaston toimissa.

Minä toivoisin, että osasto valitsei sellaisen johtajan, joka kykeneisi tulemaan kokouksiin joka kerta ja myöskin kykeneisi pitämään innos-tusta lapsissa.

Osastolla on ollut iltamia vähä vä-hä. Suurempia on viimeksi ollut lo-kakuun 30 p. jolloin oli konsertti-iltama, lauluköörin ja näytelmäseuran toimista, siellä oli m. m. kaunis lau-lu-näytöskappale "Hardangerin Har-julla". Marrask. 20 p:nä oli näytel-mäseuran puolesta n ä y t ö s k a p p a l e "Hallin Janne."

Tapaturmia on täällä myöskin ta-pahtunut. Mr. Heikki Laitalaista murskaantui läsi tikkäläisessä mylyssä ja mr. Salmela myös loukkasi jalkansa.

Tänne on ilmestynyt gasoliini laiva, jonka omistajasta ei ole vielä saatu tietoa. Luullaan, että se on opiumin kuljettajain laiva, jotka epäilystä vält-tääkseen ovat tänne jättäneet laivan-sa. Kaksi miestä siitä laivasta on

nähty menevän rautatieasemalle ja o-vat ostaneet piletit Eurekaan, mutta taas Willitsissa ovat ostaneet toiset piletit San Franciscoon.

Täällä alkaa jo olemaan hyvin kyl-miä ilmoja. Monena aamuna on ollut kovia pakkasia. Toivotaan vaan sa-detta kuin on kylvöt maassa.

No, ehkä jo lopetan. Toveruudel-la:

Vilho Jylhä.

Mitä indiaani koululapset ajattelevat alkoholista

(Otteita kirjjoituksista indiaani-koululasten koulussa)

Alkoholi tekee parhaimmastakin miehestä pahan miehen. Se muuttaa hänet ra'aksi, epäystävälliseksi, pa-nee puhumaan pahaa kieltä, teke-mään pahoja tekoja ja monia rikok-sia.

Olut, paloviina, viini, salderi ja kaik-ki alkohoolipitoiset juomat vaikutta-vat sen, että ne muuttavat lihakset e-nemmässä tai vähemmässä määrässä ihraksi. Ja lihakset täten muuttune-na, eivät voi liikkua eikä toimia kun-noilisesti. Oluen juomat luulevat kas-vattavansa voimaa kun huomaavat li-hovansa vaan todellisuudessa he vaan kuormittavat lihaksensa hyödyttömäl-lä ihralla.

Whisky ei lämmitä ihmistä kylmäl-lä ilmalla. Turkki on parempi kyl-mää vastaan kuin whisky. Alkoholi kuolettaa tunnon. Juopunut mies ei tiedä, että hänellä on kylmä kylmällä ilmalla. Ja siksi juopunut mies voi paleltua kylmänä päivänä.

Juopuneisuus voidaan aivan hyvin pitää hetkellisenä mielivikaisuutena, jonka on aikaan saanut alkohoolimyr-kyn vaikutus hermosoluissa. Juopu-neen miehen järki ei toimi yhtään sen paremmin kuin hänen lihaksensa-kaan.

Viinaan menevällä miehillä ei ole suuresti kysyntää muualla kuin kapa-kassa.

Kerran kulkui mies pitkin katuja, py-sähtyen talo talolta ja tiedustellen o-lisiko heillä resuja ja pulloja. Hänet tapasi eräs toinen mies, joka kysyi häneltä: "Miksetä te kyselette niin naurettavaa ja kummallista yhdistel-mää?" Tähän hän heti vastasi: "Siel-lä missä on pulloja, siellä myöskin on resuja."

RISTIRIITA

(Kirjoitettu Astorian ihanneliitolle.)

Kuten jokainen koulupoika ja tytö-tietää, vietettiin aselepäpäivää, mar-raskuun 11 p:nä yleisenä juhlapäivä-nä. Sen edellisenä, nim. 10 p:nä suo-ritettiin kuuluisa ohjelma, joka oli e-tupäässä lipun palvelemista ja muuta sellaista. Näissä tilaisuuksissa sai ol-la yleisöäkin saapuvilla.

Erään ison kaupungin koulussa oli tällainen juhla, kuten kaikissa muis-sakin. Tämä koulu sijaitsi työläis-ten kaupungiosassa, ja niin ollen op-pilaat olivat enimmäkseen työläisten lapsia. Muiden mukana siellä oli eräs poika, jonka nimi oli Will. Hänen i-sänsä oli suijettu vankilaan sentäh-den, kun hän oli vastustanut sotaa ja sanonut, että työläiset eivät hyödy so-dasta, vaan kärsivät kauheasti ja et-tä antaa rikkaat menne tappele-maan sotaan, koska he siitä hyöty-

vätkin ja paljon muuta samansuun-taista.

Kuten jo mainitsin, oli juhla siinä-kin koulussa. Kun lapset olivat suo-rittaneet ohjelmansa, niin senjälkeen eräs sen kaupungin porvari piti heil-le puheen. Hän puhui kaikkea sel-laista kuin, että Amerikka on vapain maa maailmassa ja pitäen lippua kä-dessään hän sanoi: "Tämän lipun siojassa leatuivat Amerikan pojat Ranskassa vapauden puolesta kolme vuotta sitten. Tämä lippu johti heitä taistelussa maailman tekemiseksi tur-valliseksi kansanvallalle. Jokaisen kunnan amerikkalaisen tulee kunn-i-oittaa tätä lippua, koska se on vapau-den vertauskuva. Joka uskaltaa tätä lippua hävittää, sen paikka on vanki-la."

Sitten kun hän oli lopettanut, alkoi hän kysellä lapsilta puheensa johdos-ta. — Mikä maa on vapain maa maail-massa? Tämä kysymys sattui Wi-lille. Will tiesi mitä hänen pitäisi vastata. Hän oli tullut surulliseksi puhetta kuunnellessaan, sillä hän tie-si, että se oli valettä. Hän tiesi, että hänen isänsä oli vankilassa sen täh-den, kun oli puhunut totta ja hän a-jatteli, että sellainen maa, jossa pan-naan toden puhumisesta vankilaan, ei voi olla vapaa. Mutta nyt hän tuli vielä surullisemmaksi, kun hänenkin täytyisi valehdella. Mutta hän tiesi myös, että jos hän sanoisi totuuden, niin opettajat kohtelisivat häntä pa-hasti. Viimein hän kuitenkin vastasi, että Amerikka on vapain maa. Si-tä vastausta oli puhuja tahtonutkin. Mutta heti kun lapset pääsivät ulos, sanoi Will toisille, että se oli valettä mitä se mies puhui ja että hänenkin täytyi valehdella, ettei joutuisi pahan-kohtelun alaiseksi. Mutta toisille lapsille hän halusi puhua totta ja kun hän tulee isoksi ei hän pelkää opetta-jakaan, vaan sanoo totuuden hänelle-kin. Kun hän näin sai puhua, keven-tyi hänen mielensä vähän. Häntä kuitenkin harmitti, kun hän oli vielä niin pieni, ettei hän koko maailmalle voinut sanoa, että tuollaiset miehet valehtelevat.

Willin äiti oli myös ollut juhlassa. Hän oli yhtä surullinen kuin Willin ja hän tiesi, mikä Willi vaivasi. Ko-timatalla he yhdessä juttelivat sen puheen johdosta. Äiti puheli näin: "Sinä olit silloin vielä niin pieni, kun isäsi tuomittiin vankilaan, ettei kai muista, mitä hän silloin sanoi, kun häntä syytettiin, muun muassa lipun hävittämisestä. Hän sanoi näin: "Jos tämä lippu on todella aijottu jos-kus vapauden vertauskuvaksi, niin ne ihmiset, jotka tämän lipun nimessä valehtelevat ja narraavat työläisiä so-taan, josta sitten rikkaat rikastuvat yhä enemmän ja työläiset vaan alati köyhtyvät, ne ihmiset, jotka ajavat työläisiä tappamaan toisen maan työ-läisiä, mukamas vapauden puolesta ja samalla aikaa panevat vankilaan ne jotka puhuvat totta, ne ovat todellisia lipun häpäisijöitä." Nyt Will käsitti, että todelliset lipun häpäisijät ovat vapaana ja reholliset ihmiset, kuten hänen isänsäkin, ovat vankilassa. "Aivan niin, lapseni, sanoi äiti, ja jat-koi: "Kapitalistit eivät pysyisi val-lissa, jos he eivät valehtelisi työläi-sille ja sen tähden he panevat vanki-laan hyvät, kunnon ihmiset, jotka kaikista asioista uskaltavat sanoa to-tuuden. Venäjällä eivät työläiset e-nää uskonet kapitalistien valheita, vaan ottivat itse vallan ja niinpä he ensi työökseen päästivät vankilasta pois ne, jotka kapitalistit olivat sin-ne panneet toden puhumisesta. Sik-

sipä onkin nyt Venäjä vapain maa maailmassa, kun siellä ovat työläiset vallassa. Venäjällä on nyt punainen lippu ja se onkin kaikkien työläisten yhteinen lippu. Silloin kuin kaikkien maiden lippu on punainen, ei tule o-lemaan enään sotia eikä vankiloita maailmassa."

E. M.

Eräs joulupäivällinen

Tässä joulua odotellessa muistuu mieleeni eräs joulu.

Mieheni oli ollut keuhkotautien parantolassa vuoden ajan. Kun luuli olevansa kyllin terve tekemään työtä, niin tuli hän sieltä pois. Oli kotona useampia kuukausia. Koetti työhön, mutta se oli hänelle mahdotonta. Viisi päivää työskenneltyään oli hän pakotettu lopettamaan. Alkoi jälleen sylkemään verta, heikontui niin et-tä ei enää voinut käydä lääkärisä-kään. Kaupungin sairaanhoitaja tuli esittelemään jälleen sairaalaan menoa. Samalla hän kysyi, jos meille tarvitsi tuoda joulupäivällinen. Kai ajatteli, että sillä on jo torpeeksi au-tettu!

En nimittäin viitsinyt käydä heittä apua kerjäämässä. Otin sitä viikko-maksua jonkun aikaa, joten siellä sain kylliksi katsella, miten siellä ihmisiä kohdellaan niitä armopaloja antaessa.

Muistan erään kerran, kun olin muuttanut asuntoa, niin piti mennä sinne tuomarin tutkittavaksi. Sillä kertaa oli siinä toimessa nainen. Mieheni oli silloin ensi kertaa sair-raalassa ja poikani oli sairastanut jo pitemmän aikaa kurkkutautia ja rokkoo, niin olin estetty menemästä työhön. Vanhapiika tutki minua ja ihmetteli millä minä tulen toimeen — kun oli vielä tavalliset ryyeytkin sellässä.

Muistan kaiken elämäni sen katseen, minkä hän loi minuun. Kai a-jatteli, että olen itseni laskenut niin alas, että myyn rakkautta. Ennen olisin lopettanut itseltäni ja lapael-tauti elämän, jos ei olisi ollut muuta mahdollisuutta elämään.

No niin, mieheni pääsi viikkoo en-nen joulua takasin sairaalaa ja minä jän odottamaan sitä joulupäivällistä. Sitä ei kuitenkaan koskaan tullut.

En osannut itse mitään varustaa ja kaupat olivat kiinni, niinolen sain lämmittäjä edellisen päivän sop-paa. En elämässäni ole sellaista jou-lupäivällistä syönyt. Muistui mieleeni siinä soppaa niellessäni ne monet lausukat Suomen joulut, kun kaikki sukulaiset menivät sedan luo joulua viettämään. Voi, kuinka mielelläni taaskin olisin ollut heidän luonaan.

Sekään perhe ei enää kokoounu niinkuin ennen, sillä sielläkin on repeämä käynyt.

Tulevana jouluna ehkä taas saa moni ~~etäkkin~~ huonomman joulupäi-vällisen tässäkin kaupungissa. Niitä on paljon, joilla ei ole mitään tietoa ruuasta. Se on vain tuon kirotun sodan seuraus.

Toverit, älkää antako itsenne lan-nistua vastoinkäymisessä. Muistakaa, että jokainen on yhtäläinen. Jos toisinaan sattuukin jollakin olemaan enemmän, niin saattaa se toisen ker-ran hävitä. Te, joilla jotakin on, o-jentakaa auttava käteenne niille, joita vastoinkäymiset seuraa. — Yksi mo-nista.

— Tahdotko tietää mitä työläisnaiset toimivat ja ajat-televat. — Tilaa Toveritar